

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула лист щодо порядку надання уточненої фінансової звітності та, керуючись ст. 52 Податковим кодексом України (далі – Кодекс), повідомляє.

Правові засади регулювання, організації, ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні визначає Закон України від 16 липня 1999 року № 996 «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (далі – Закон № 996).

Пунктом 6 ст. 14 Закону № 996 визначено, що підприємства можуть подавати уточнену фінансову звітність та уточнену консолідовану фінансову звітність на заміну раніше поданої фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності за результатами проведення аудиторської перевірки, з метою виправлення самостійно виявлених помилок або з інших причин. Подання та оприлюднення уточненої фінансової звітності та уточненої консолідованої фінансової звітності здійснюються у такому самому порядку, як і фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності, що уточнюються.

Аналогічне положення містить п. 2 Порядку подання фінансової звітності, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2000 року № 419 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2018 року № 547) (далі – Порядок), який поширюється на всіх юридичних осіб незалежно від організаційно-правової форми господарювання і форми власності, а також на представництва іноземних суб'єктів господарської діяльності, які зобов'язані вести бухгалтерський облік та подавати фінансову звітність згідно із законодавством.

Абзацем 13 п. 2 Порядку встановлено, що платники податку на прибуток у визначених законом випадках подають органам доходів і зборів у порядку, передбаченому Кодексом для подання податкової декларації, проміжну (І квартал, перше півріччя, дев'ять місяців) та річну фінансову звітність.

Якщо внаслідок виявлених у фінансовій звітності помилок підлягають уточненню показники декларації з податку на прибуток підприємств, таке уточнення здійснюється відповідно до положень ст. 50 Кодексу.

Відповідно до 46.2 ст. 46 Кодексу платник податку на прибуток подає разом з відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації з урахуванням вимог ст. 137 Кодексу.

Фінансова звітність, що складається та подається відповідно до цього пункту платниками податку на прибуток, є додатком до податкової декларації з податку на прибуток та її невід'ємною частиною.

Отже, при виявленні у фінансовій звітності помилок платником подається до контролюючих органів уточнююча декларація разом із уточнюючою фінансовою звітністю за відповідний звітний період.

Підтвердженням подання фінансової звітності разом з декларацією є позначка «+» в декларації у клітинці «ФЗ¹²» таблиці «Наявність додатків». Крім того, у таблиці «Наявність поданих до Податкової декларації з податку на прибуток підприємств додатків - форм фінансової звітності¹²» наведено перелік форм фінансової звітності, яка складається та подається платниками податку на прибуток. Платником проставляється позначка у тих графах таблиці, що відповідають назвам форм фінансової звітності, поданої з декларацією.

Водночас повідомляємо, що згідно з п. 4 Положення про Міністерство фінансів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 року № 375, Міністерство фінансів України, зокрема, здійснює:

нормативно-правове регулювання у фінансовій, бюджетній, податковій, митній сферах, а також законодавства з питань бухгалтерського обліку;

державне регулювання бухгалтерського обліку та фінансової і бюджетної звітності в Україні, розробляє стратегію розвитку національної системи бухгалтерського обліку, визначає єдині методологічні засади бухгалтерського обліку та складення фінансової і бюджетної звітності, обов'язкові для всіх юридичних осіб незалежно від організаційно-правової форми, форми власності та підпорядкування (крім банків).

Згідно з п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.
